

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **O.** zastúpenej JUDr. V. Z., advokátom so sídlom v M., proti žalovaným **1/ MVDr. K. Č., CSc.**, bývajúcemu v L., zastúpenému advokátskou kanceláriou s obchodným názvom O.O. s.r.o., so sídlom v B., v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát JUDr. D. O., a **2/ Ing. J. B.**, bývajúcemu v L., **o zaplatenie 561,64 EUR s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 4 C 54/2002, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 20. januára 2010 sp.zn. 6 Co 127/2009 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Ružomberok z 18. februára 2009 č. k. 4 C 54/2002-280 v odvolaní napadnutom výroku, ktorým bola žalovanému 1/ uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 159,03 EUR so 16,5 %-nými úrokmi z omeškania od 1.8.2002 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, a vo výroku o trovách prvostupňového konania, ktorým žiadnemu z účastníkov nebolo priznané právo na ich náhradu. Zároveň rozhodol, že žalobkyni sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania. Potvrdenie prvostupňového rozsudku vo vyhovujúcom výroku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že zo zisteného skutkového stavu, vyplývajúceho z vykonaného dokazovania, súd prvého stupňa vyvodil správny právny záver o občianskoprávnej zodpovednosti žalovaného 1/ za škodu spôsobenú pri dopravnej nehode na motorovom vozidle žalobkyne v dôsledku

porušenia predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, a to v rozsahu 50 % (popri zodpovednosti žalovaného 2/ v rovnakom rozsahu).

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný 1/. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcom výroku zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom, ďalej tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nesprávnym právnym posúdením veci. Za odňatie možnosti konať pred súdom označil to, že v súdnom spise sa nenachádza listina – rozhodnutie orgánu činného v trestnom konaní č. k. ČVS-OÚV-220/2001 AN, vydané Okresným úradom vyšetrovania Policajného zboru Dolný Kubín, ktoré má preukazovať, že v čase dopravnej nehody použil vozidlo žalobkyne oprávnene. Uviedol, že súd prvého stupňa uvedenú listinu na pojednávaní neprevzal s tým, že si ju sám vyžiada, čo však neurobil a v rozsudku sa s obsahom tohto dôkazu nevysporiadal, pričom ani odvolací súd sa touto skutočnosťou nezaoberal.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený a neprípustný zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazoval dovolateľ a ktorá mala spočívať v odňatí jeho možnosti riadne konať pred súdom tým, že prvostupňový súd na pojednávaní neprevzal listinu označenú ako dôkaz z odôvodnením, že si ju sám vyžiada, čo však neurobil a v rozhodnutí sa s touto skutočnosťou nevysporiadal.

Z obsahu spisu je zrejmé, že na poslednom pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 29.1.2009 zástupca žalobkyne (nie zástupca žalovaného 1/) predložil k nahliadnutiu uznesenie Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Dolný Kubín ČVS: OÚV-220/2001 AN, ktoré mu po nahliadnutí bolo vrátené späť. Zo zápisnice z tohto pojednávania nevyplýva, že by prvostupňový súd odôvodnil tento postup tým, že si predmetnú listinu vyžiada sám. Po záverečných prednesoch účastníkov bolo pojednávanie odročené na vyhlásenie rozsudku. Vykonanie uvedeného dôkazu vyžiadanim si označenej listiny účastníci, teda ani žalovaný 1/, nenavrhl, keď naopak pred záverečnými rečami zástupca žalobkyne, zástupca žalovaného 1/ aj žalovaný 2/ vyhlásili, že návrhy na ďalšie dokazovanie nemajú. Za tejto situácie nebolo povinnosťou súdu prvého stupňa zaoberať sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevykonaním dôkazu, ktorý nikto nenavrhol. Postupom súdov v základnom konaní preto nebola žalovanému 1/ odňatá možnosť konať pred súdom.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu z hľadiska právneho posúdenia veci alebo prípadného výskytu iných väd konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože náklady žalobkyne spojené s odmenou jej zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na jeho neprípustnosť, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. októbra 2011

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová